

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرانقدر و آرزوی عمر طولانی: بنده در جایگاه شغل و فعالیت اقتصادی در سعادت اخروی انسان ها دچار چالش هستم که در دو مثال خدمتتان عرض می‌کنم: ۱. به عنوان مثال آیا می‌توانیم اینگونه ادعا کنیم یک کارخانه دار شغل اش همانقدری موجب سلوک فردی اوست که یک معلم معارف و این در حالیست که خداوند استعداد معلم شدن را به آن کارخانه دار نداده و استعداد کارخانه دار شدن را به آن معلم پس اگر آن کارخانه دار از لحاظ سلوک معنوی نسبت به آن معلم عقب بیوفتد این یک نوع بی عدالتیست در تخصیص استعداد ها به انسان ها؟ ۲. در یک مثال دیگر مثلا شخصی که برای گذران معاشش مثلا به او استعداد داد و ستد در بازار بورس داده شده و استعداد و علاقه ی دیگری به شغل دیگری ندارد آیا باید شخصیتش را تغییر دهد بطوریکه مثلا در نفس او علاقه و جدیت نسبت به شغلی مانند معلمی پدید آید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. همین‌طور است حتی ممکن است انواری به قلب آن کارخانه‌دار که به قصد کارآفرینی تلاش می‌کند، برسد که بسی برتر و پاک‌تر از آن الطافی است که به استاد معارف می‌رسد. ۲. در مسیر کسب معاش باید آنچه در بستر طبیعی به ما می‌رسد، ورود کرد و آن وقتی است که ما کاری انجام داده باشیم و حاصل کار خود را استفاده کنیم. مسئله بورس، از این جهت برای بنده حل نیست، والله اعلم. موفق باشید